

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa

EUK j.nr. 400.A.5-0-0
Den 19. november 2009

REFERAT

Rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser - udviklingsdelen) den 16.-17. november 2009.

1. Demokratiopbygning

- Afghanistan/demokratistøtte

Den fælles drøftelse mellem udenrigs- og udviklingsministre fokuserede på bistanden til Afghanistan. UNSR Kai Eide gav en vurdering af de afghanske institutioners evne til at tage en mere ledende rolle samt af den nuværende gennemførelse af udviklingsbistanden. Kai Eide opfordrede bl.a. til omallokeringer af bistanden med henblik på tilpasning til afghanske prioriteter, herunder øget fokus på landbrug og udvikling af rurale områder, menneskelige ressourcer, infrastruktur og økonomisk udvikling samt institutionsopbygning. Ifølge medlemsstaterne var der enighed om behov for bedre koordination af bistanden i Afghanistan.

2. Bistandsvolumen

Punktet var sat på dagsordenen på dansk foranledning. Udviklingsministeren understregede vigtigheden af, at EU levede op til bistandsforpligtelserne og fik støtte heri fra flere medlemslande, som også var dybt bekymrede over, at målsætningen om, at EU i 2010 tilsyneladende ikke ville nå målsætningen om samlet at yde 0,56 procent af BNI til udviklingsbistand. Danmark fandt det bekymrende, at EU risikerede at miste troværdighed og opfordrede andre til at indføre nationale tidsplaner for bistandsprocenten med henblik på at fastholde emnet på den nationale dagsorden. Der var almindelig tilslutning til at styrke Kommissionens monitorering og rapportering af opfyldelsen af EU's bistandsforpligtelser.

3. Klimaændringer og udvikling

Rådet vedtog konklusioner om klimaændringer og udvikling, der især fokuserer på samspillet mellem klimaindsatser og udviklingsbistand efter vedtagelsen af en ny klimaaftale. Betydningen af en styrkelse på kort og langt sigt af sammenhængen mellem klimaindsatser, herunder især på tilpasningsområdet, og udviklingsbistand understreges med sigte på, at internationale mål på klima- og udviklingsområdet nås, og at kampen mod fattigdom og opnåelsen af 2015-målene på udviklingsområdet ikke undermineres. EU's medlemsstater og Kommissionen opfordres bl.a. til at støtte udviklingslandene i formulering og implementering af nationale tilpasningsstrategier i landenes nationale udviklingsplaner og budgetter.

4. Politik-sammenhæng

Udviklingsministrene havde en drøftelse af og vedtog rådskonklusioner om EU's arbejde med politik-sammenhæng bl.a. på grundlag af Kommissionens nylige årsrapport om sammenhæng i EU. Fremover vil EU's arbejde med politik-sammenhæng blive styrket gennem en fokusering på et mindre antal prioritetsområder, hvor EU skal arbejde mere proaktivt. Disse områder er handel og finansiering, klimaændringer, fødevarerikkerhed, migration samt sikkerhed.

5. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

Punktet blev taget af dagsordenen.

6. Bistandseffektivitet

Udviklingsministrene vedtog rådskonklusioner om bistandseffektivitet, som omfatter en såkaldt operationel ramme for særlige tiltag til at styrke EU's gennemførelse af en mere effektiv bistand på grundlag af Paris-erklæringen og handlingsplanen fra Accra om bistandseffektivitet, hvilket vil ske gennem tiltag for bedre arbejdsdeling i modtagerlandene og øget brug af modtagerlandenes egne systemer, herunder til at yde teknisk bistand.

7. Budgetstøtte

Under frokosten drøftede udviklingsministrene behovet for bedre koordination i relation til budgetstøtte og vigtigheden af, at medlemslandene og Kommissionen samarbejdede om, hvilke lande de gav budgetstøtte til. Det var således vigtigt, at man i EU-kredsen var enige om, hvilke signaler, der skulle sendes til partnere, herunder i tilfælde hvor udviklingen gik den gale vej. Udviklingsministeren brugte Nicaragua som et eksempel på konsekvenserne af manglende koordination. Her var den objektivt samme situation blevet udlagt forskelligt, hvilket ikke måtte gentage sig i Nicaragua eller andetsteds. Der var bred enighed om behovet for øget EU-koordinering, omend det også blev fastslået, at det var medlemslandenes individuelle kompetence at træffe beslutning om budgetstøtte.